

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 JUNIUS 1. * 16. (3091) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Bethlen Ábris rózsája vagy: de jó, ha ikrek vannak a háznál!

BETHLEN: Ne marakodjanak apámuram, ipamuram... Ikreink vannak... Mind-egyiküknek jut egy.

Ára 50 fillér

ESMOND HARMSWORTH LEVELE A BORSSZEM JANKÓHOZ

A Borsszem Jankó május 20-iki számát, amelynek címlapját Rothermere lordnak, Magyarország nagy barátjának és fiának Gáspár Antal

által rajzolt képe díszítette, megküldtük Esmond Harmsworthnak, aki a következő — magyar nyelven írt — levelet intézte szerkesztőnkhez:

Tisztelt Uram!

Fogadja köszönetemet a BORSSZEM JANKÓ legutóbbi és nekem elküldött számaért. Igen tetszik nekem ez a kedves humoros lap, amely annyira emlékeztet a mi PUNCH-ünkre.

Budapest, 1928 május 21-én

szívélyes üdvözlettel

Esmond Harmsworth

Modern hirdetések

Aki nálam vesz nyakkendőt, annak nem kell házbért fizetni. Elsején nem jö zavarba, hogy mivel kösse fel magát.

Ingyen sírhelyet kap tőlünk, ha nálunk vásárolt motorkerékpáron indul a versenyre.

Egész családját ingyen nyaraltatjuk Siófokon, ha nálunk szerzi be egész évi váltóblanketta-szükségletét.

Találás kérdés

— Hogy kezdődnek majd a mesék, ha Opel berlini mérnök a Holdba repül?

— Egyszer volt, hol nem volt, az Opelencsás tengeren is túl volt...

Most beszéljen Sándor Pál!

— Mi a legközelebbi programod, Pista?

— Telt házakat akarok csinálni a t. Házból és néhány hangadó férfiút szerződtetek e célra.

— Kiket?

— Saljapint, Fletát, Giglit.

Mi történik Kínában?

Ellenőrizhetetlen és ellentmondó kínai hírekkel van tele a napisajtó. A *Borsszem Jankó* elhatározta, hogy költséget és fáradságot gondosan kímélve, tiszta képet ad olvasóinak a kínai eseményekről. Ime a tudósítás:

1. Kínában két jövedelmező üzletág van. Az egyik a műköszörüs mesteriség, a másik a kötélverő üzem. A műköszörüsök vagyont szereznek azoknak a bárdoknak köszörülésével, amelyekkel naponta átlag tízezer embert fejeznek le, a kötélverők pedig átlag 76.000 méter kötelet szállítanak naponta az akasztásokhoz.

2. Kínában a kivégzettek kivül körülbelül egymillió ember hal meg naponta éhségben és egyéb lelkes hazafiságban. A tudósok nem értik, mért van Kínának még mindig ötszáz millió lakosa.

3. Csangesolin keréketötörtett egy embert, mert két betűvel hosszabb neve volt, mint neki.

4. Mezőgazdák véleménye szerint a jövő évben a sok vértől öntözött földeken vöröszínű rizs fog teremni.

5. Párbeszéd a pekingi uccán:

— Hogy hívják a kémet, ha elfogják?

— Halottkémnek.

6. Kínában nagyon szórakozottak az emberek. Naponta több ezren elvesztik a fejüket.

Győzelem után

Bud János (nagy appropriációs beszéde után): Nagyon meg vagyok magammal elégedve. Még egy ilyen beszéd — und dann muss der Gaál hinausgehen!

Im wunderschönen Monat Mai...

(Szabadon Heine után)

*Im wunderschönen Monat Mai,
Mikor a nyári kocsmák
Várják a pesti palikat
S velük a sok tyúkocskát, —*

*Im wunderschönen Monat Mai,
Mikor a télibunda
A naftalinból kikerül
És sált rakunk nyakunkba, —*

*Im wunderschönen Monat Mai,
Mikor a hosszú grófok
A délvidékre mennek és
Meggagynak mind a tótok, —*

*Im wunderschönen Monat Mai,
Mikor az orruk kék lesz
És cseppfolyóssá válvva, szép
Produkcioikat végez, —*

*Im wunderschönen Monat Mai,
Ó, kire csapjak én le,
Ha a zsebemből nem telik
Egy zsák hazai szénre?*

Dzsin

Bud János telefonja

Kedves Borsszem Jankó! A képviselőház folyosóján az új telefonkapcsolási eljárásról folyt a szó. Bud János megjegyezte:

— Én még nem kaptam meg azt az automata-tárcsát.

Meskó Zoltán sietett a viccel:

— Akkor most tárcsanélküli miniszter vagy, kegyelmes uram.

Shakespeare, Szofoklesz és Madách rádiógramja a Nemzeti Színház igazgatójához

Egy idő óta nincs nyugtunk idefönt néhány felköltözött budapesti rendőr erkölcsvédelmi ténykedései miatt. Súlyosabb mennyei bonyodalmak elkerülése végett kérjük: 1. hogy „Romeo és Julia” ágyjelenetében Juliát sürgősen öltöztessék fel, 2. „Othello”-ban Desdemonát az ágyból emeljék ki, 3. „Oedipus király”-ban a királynét szólítsák fel, hogy destruktív hajlamú fiát küldje szanatóriumba, 4. „Az ember tragédiája” első képéből Évát és az angyalokat hiányos öltözékükkel együtt adják át a legközelebbi rendőr-örszemnek, a római képben pedig követeljenek rendőri igazolványt a mulatozó latin tyúktótl.

Shakespeare, Szofoklesz, Madách

MIRE JÓ a választók névjegyzéke ?

A választók névjegyzéke, amelyet mint közszükségleti cikket a bölcs hatóságok a kapuk alá függesztettek ki, igen hasznos célokat szolgál. Hiába mondják a minden kákán csomót kereső ellenzéki érzelmű egyének, hogy: mire jó ez. Mint az alábbiakból megtudjuk, igen sok szempontból jó ez.

1. Gyors, áttekinthető és biztos módon meggyőződhetünk egyes operettdivák életkoráról.

2. Megtudhatjuk, hogy a fajmagyar nevű antiszemita vezér boldogult papját annakidején Kohnnak hívták.

3. Hogy a Romeo-szerepeket játszó ifjú hősszerelmes már többszörös nagyapa.

4. Hogy az „igazgató úr”-nak titulált köpcös úriember a III. emeletről foglalkozására nézve b-listás cipőfűzőügynök.

5. Hogy menyasszonyunk, aki fent a lakásban tizenhét éves bakfisként szerepel, lent a kapu alatt már harminckét éves.

6. Hogy a II. emeleten lakó művésznőként szereplő delnőnek polgári foglalkozása kenyereslány.

7. Hogy a negyvennyolcon alulinak látszó etonfrizurás családanyának életkora tényleg negyvennyolcon alul van. 1848-on alul.

A fasiszta üdvözlés Jugoszláviában

— Ha a jugoszlávok sokáig fickándoznak, a fasiszták megtanítják őket, hogyan kell kiáltani az „eja, eja, alala”-t.

— Hogyan?

— Eja, eja, ajajaj!

— Tudja, milyen piszkos ember az a Hartknopf?

— Ne mondja!

— Olyan piszkos a nyaka, hogy nála igazán nem tudja az ember, hol végződik a nyak és hol kezdődik a gallér.

A Nobile-probléma Pesten

A dobuccai kávéházban Nobile tábornok eltűnését tárgyalják.

— Velem ez nem fordulhatna elő, hogy eltévedjek az Északi sarkon — mondja az egyik törzsvendég.

— Miért, te talán olyan kitűnő pilótának képzeled magad?

— Egy frászt! De én nem mennék az Északi sarokra.

VIGSZÍNHÁZ

PYGMALION
URI MURI
TEMPLOM EGERE

Erkölcsvédelem a Paradicsomban

— Anyának érzem magam, Ádám!

— De Éva!... hiszen még nincs is belügyminiszteri engedélyünk!

A Pester Lloyd jubiláris számának súlyos következményei

Spiesz Jakab tőzsdés harmadik emeleti lakásának erkélyén olvasta a Pester Lloyd jubiláris pünkösdi számát. A lap kiesett a kezéből és a ház előtt haladó Csendes Jeromos lábára esett. A szerencsétlen ember egész életére sánta maradt.

Időjárás és üzlet

Beszélgetés az Andrássy úti férfidivatüzletben.

— Mit szól ehhez a nyárhoz, Komlós úr?

— Én igazán nem panaszkodhatok. Mind eladtam, ami őszi árum volt.

— Na és mit csinál a nyári árukkal?

— Nem fáj a fejem miatta. Hiszen egyszer csak tél is lesz, nem igaz?

Ellenkezőleg

Kedves Borsszem Jankó! Egy zsúfolt körúti vendéglőben csak úgy kaptam helyet, hogy egy már foglalt asztalhoz ültetett a pincér. Ebéd közben udvariasan fölkértem a szemközt ülő urat, hogy nyujtsa át az előtte lévő kenyereskosarat.

— Micsoda? — pattant fel az illető. — Ön talán pincérnek néz engem?

— Nem, — válaszoltam nyugodtan — én önt dzsentleménnek néztem.

Mit mond Jeritza az elmaradt kitüntetésről?

A Budapesten vendégszereplő nagyszerű Jeritza Máriához azzal a kérdéssel fordultunk: igaz-e, hogy gomblyukfájdalmak miatt fordított hátat a bécsi Operának? A művésznő így felelt:

— Hogy énnekem gomblyukfájdalmaim vannak? Nevetséges! Nézze meg a ruháimat. Egyetlen gomblyuk sincs rajtuk. Mind kapcsolra jár.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

JERITZA Máriát Párizsban a kormánykörök tüntető, de nem *kitüntető* szívességgel fogadták. A művésznő a történetek után elhatározta, hogy jövőre csak kitünő, de nem kitüntetett énekesnő lesz. Nem rossz, sőt: auszeichnethet!

*

A BOR-t felújítja a Nemzeti Színház. Kíváncsiak vagyunk, lesz-e olyan jó az új Bor, mint az ó Bor volt. Mindenesetre sajnálattal kell konstataálnunk, hogy Somlai már nincs a Nemzetinél. Tudott dolog ugyanis, hogy borban nagyon jó a somlai.

*

EGYIK kurzuslap felháborodva számolt be a „Szentivánéji álom” repriméjéről. A lap kritikusanak ugyanis szemet szúrt, hogy a Nemzeti Színház színpada tele van manókkal. Ezt még játékból sem tűrjük, — mondta — sőt tündérajátékból sem.

*

*Ha nincs Halmai, mint hős csata-
[bárd,
Elővesszük a három Latabárt.*

A CAREVICS előadása alkalmával megint kiderült, hogy a bécsi operettlibretto alaposan *lehárta* magát.

*

EZEN a héten megkezdte nyári szünetét az Operaház. A kőszínházak igazgatói azzal vigasztalják magukat, hogy egy bezárt színház még nem csinál nyarat.

*

A VÁROSI Színház Lehár-bemutatóján feltűnt egy kedves, tehetséges szubrett: Gábor Mara. A premiéren megjelent direktorok máris *marakodnak* érte. Azt mondják: ez a kis Gábor már nem is Mara, hanem kamara-színésznő.

*

FRANCIA operetteket játszanak nagy sikerrel a pesti színházak, de mindegyikbe beleraknak néhány amerikai táncszámot. Így lesz aztán Budapest a párizsi operettkultúra beteményese.

*

SZEGÉNY jó Szenes Béla, még a halóporában is hű a Vígszínházhoz. Az ő „Házibarát”-ja szerez a nyáron sok új vígszínházi barátot.

A költő és a sorsharag

— Tudja, Micike, az én verseim egészen olyanok, mint maga.
— Hogy mondhat ilyet? Én nem sántítok.

Fő a kegyelet!

Kedves Borsszem Jankó! Az x...-i színtársulat hősszerelmese hónapok óta rágja a direktora fülét, hogy rendezzen Shakespeare-ciklust. Végre is megdühödik a direktor és azt mondja:
— Mit akar maga tulajdonképpen attól a Shakespeare-től?

— Közledik a születésnapja és meg akarom ünnepelni.

— Igazán meg akarja ünnepelni?
— Áhítatos kegyelettel, — szaval a hős.

— Hát akkor ünnepelje meg azzal, hogy semmitse se játszik tőle.

A Párizs-budapesti távlovaglás nézői

— Miért megy ennek a D'Orange kisasszonynak a lova után állandóan annyi köztisztasági alkalmazott?

— Tudod, kérlek, ahol D'Orange van, ott akad mindig néhány citrom is.

SZÍNHÁZI LEVELEZŐ A MELLÉNYZSEBEN

Fedák Sári és Sebestyén Géza korszalkötő újítással lepték meg a színházak körül érdekelt feleket.

Fedák Sári Sebestyén Gézának arra a levelére ugyanis, amelyben föllépése iránt érdeklődött, a következőket válaszolta Nizzából:

„Itt gyönyörű az idő, remélem, nyáron maga is ide jön nyaralni”.

Sebestyén erre így felelt:

„Becsés soraira válaszolva értesítem, hogy a cseh-magyar mérkőzés eredménye 2:1”.

Ezen alapon a jövőben például nagyon könnyű lesz a helyzete Hevesi Sándornak. Ha a fajvédők levelet intéznek hozzá ilyen szöveggel:

„Hogy meri annak a destruktív Szomorynak a darabját előadni?” — egyszerűen csak ennyit válaszol:

„Köszönöm kérdésüket, jól vagyok. Az idő tűrhető, elég szépen süt a nap”.

Lázár Ödön, ha az alábbi táviratot kapja Reinhardt-tól:

„Én önnel nem vagyok hajlandó levelezni,” —

így válaszol:

„Ami azt illeti, itt is elég rosszul mennek a színházak, de mi, pesti direktorok, hála Istennek még messze vagyunk attól, hogy megbolonduljunk”.

Vagy mondjuk: *Saljapin* megkérdezi Radnai igazgatótól:

„Mikor léphetnék már egyszer föl magánál, direktorkám?”

Radnai a következőket válaszolja:
„Nem is hinné, milyen sok minden függ a föllépéstől. Nátunk például a forgalmi adó-ellenőrök nagyon szigorúan lépnek föl a kereskedőkkel szemben”.

Az amerikai Metro-filmgyár Fedák alábbi táviratára, hogy:

„Kell-e még maguknak Valentino? Most volna megint egy kitünő típus”, —

ezt feleli:

„A héten újabb öt óceánrepülést várunk. Más bajunk nincs. Kiszti-hand. U. i.: Ami a tinót illeti, várjon, míg ökör lesz belőle és aztán lépjen érintkezésbe az északamerikai nagyvágó-tröszttel”. (Hesz)

A tiszta ember

I. Hotelben

— Fürdővel parancsolja a szobát?
— Nem. Szombaton már nem vagyok itt.

II. Otthon

— Hetek óta látlak már ezekkel a piszkos kézelőkkel. Vegyél fel újat.

— Nem lehet, oda vannak varrva az inghez.

Az élő nagység meg a szobra

— Mit mondana Tisza István néhány olyan politikusnak, akik Nagy-Magyarországban üldözték őt, amíg élt és most a régi Tisza-híveknél is tüntetőbben követelik, hogy minél előbb föl kell állítani a nagy mártír államférfi szobrát?

— Talán ezt: „Ti ne állítsatok engem, mert ti megtagadtatok engem!”

Fővárosi Operettszínház

Ábris rózsája

Székely Lujza
Hegedűs
Kabos
Vágó
Rott Sándor
Kiss Ferenc
Forrai Rózsá
Czobor

Öngyilkosságom története

Nem volt más választásom, csak a halál és ezért elhatároztam, hogy ismeretséget kötök vele. Először revolvert vásároltam magamnak. Fegyverviselési engedélyem volt és így kiadták. A gőzfürdőbe mentem és

a revolvert halántékomhoz

illesztettem. Egy durranás és én furcsa szagot éreztem a kabinban. Csakhamar konstatáltam, hogy a golyók nem puskaporral, hanem Scitovszky rendeletére kölnivízzel voltak megtöltve. Ezután a Lánchídra siettem. Átvetettem magam a híd korlátján és

a Duna habjaiba ugrottam,

de nem értem vizet, hanem egy sodronyhálóba estem, amely szinte láthatatlanul fedte a Dunát. Scitovszky igen ügyesen dunaszínűre festette, hogy ne lehessen észrevenni. A második sikertelen kísérlet után egy gyógyszerárban ciankálit vásároltam és

a mérget egy hajtásra

kiittam. A hatás tíz perc múlva következett és ekkor eszméltem rá arra, hogy Scitovszky minden gyógyszerrel purgóval cseréltetett be. Ezután kötelek kerítettem elő és

hurkot kötöttem a nyakamba.

A számló elrúgtam magam alól, de a fuldoklás elmaradt. Kitűnt, hogy Scitovszky minden konyhába egy rendőrt helyezett el, akik akasztás esetén a kötelek szokták elvágni. Most is ez történt és én dühömben a leg radikálisabb öngyilkossági eszközhöz, az ötödik emelethez folyamodtam;

kiugrottam az ablakon,

de földet nem értem, mert a negyedik emeletnél két rendőr elkapott és behúzott az ablakon. Végre jó ötletem támadt. Elővettem egy kardot és belédőltem. Ekkor derült csak ki, hogy saját dugamba dőltem,

mert a kard pengéjét Scitovszky, mint szomorúan tapasztaltam, gumival cserélte ki. Utolsó kísérletképpen egy robogó

vonat elé vettem magam

és behunyt szemmel vártam a halált. Tompa, erős ütést éreztem. Ez az első kerék — gondoltam. — De tévedtem: Egy filmrendező üttött a vállamra és rámkibált, hogy vége a jelenetnek, fölkelhetek. Ekkor futva érkezett oda egy mozsizínész és rárontott, hogy miért ugrottam be az ő szerepébe. Én el akartam szökní, de szerződöttetek. Nagy előleget kaptam és lemondottam az öngyilkosságról. Ez tegnapelőtt történt. És ma reggel, amint a filmgyár felé haladok, kellemetlen dolog történt. Egy téglá esett a fejemre. Szörnyethaltam. Mint a másvilági lapokból értesültem, Scitovszky rendelete értelmében a házakat ezentúl csak téglá nélkül szabad építeni.

P. L.

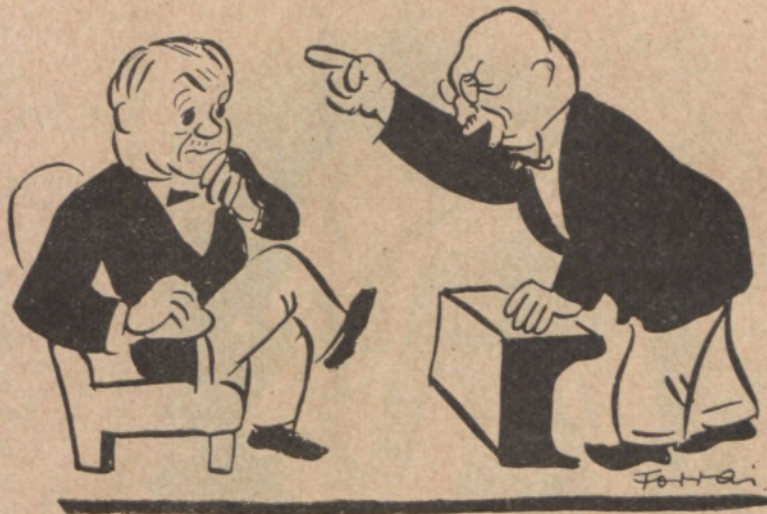
Képkiallítás

— Mért akasztanak fel ide egy ilyen ronda képet?

— Mert biztosan nem tudták elfogni a festőt.

Parlamentári kabaré

Duett. — Éneklik: Bud János és Sándor Pál

Sándor Pál:

Rég megmondta böles Spinóza:
Uraságod egy pióca,
Adóbakter, Omke-sakter,
Szóval: finom egy karakter
A pénzügyi téreken, —
Elhíheti énnekem.

Bud János:

Hallja, kedves Sándor Pálom,
Én most menten lepípálom
Kegye-kegye-kegyedet.
Hangja és haragja talmi,
Biztosan csak a „forgalmi”
Nyomja begye-begyedet.

Sándor Pál:

Mint az ortodox a sonkát,
Mint nagysága a pesztonkát:
Úgy szeretem kegyedet.
Inkább vagyok egy tutista,
De nem leszek én Budista, —
Hogy a fiskus egye meg!

Bud János:

Mint a neológ a sonkát,
Nagyságos úr a pesztonkát:
Bethlen engem úgy szeret.
Fricskát kapok bár „Lipót”-tól,
Szavazásnál majd kárpótól
A „Yes” című operett.

Sándor Pál:

Szavazhatnak mind „igen”-nel,
Kijelentem én ezennel,
Hogy mind contre coeur szavaz.
Az államtikára — leíder —
Szabóky, illetve: snejder,
Őn pedig egy suszter, az!

Bud János:

Van kegyedben egy momentum
És ez: a temperamentum,

De hol a szakértelem?

Jegyezze meg, én se kalmár
Nem voltam, se irodalmár, —
Tanár voltam, édesem.

Sándor Pál:

Nekem, drága egyetlenem,
Legföljebb az egyetlenem
Imponálna kicsikét.
Aki ilyen keményfejű,
Tanszék annak a célszerű
S nem a miniszteri szék.

Bud János:

Kemény fejjel, bársonyszékkel:
Igy érem én csak a célt el,
Hogy ne legyen deficit.
Adóalany talán izzad,
De magyar, csak bízza bizdad
Magad énrám egy picit.

Sándor Pál:

Nincs tudása fél-szakajtó,
Közönséges végrehájtó-
Mentalitás az öné.
A hajtásban — nem kétséges —
Szörnyűmódon tehetséges,
Mint egy kontra-alóé.

Bud János:

Most már elég volt a szóbul,
Mert a türelmem kilódul.

Sándor Pál:

Hopp, vigyázat! Ha nincs elme,
Legyen legalább türelme.

Bud János:

E szóviccért majd a Bethlen
Ad be önnek bösz-kegyetlen.

Együtt:

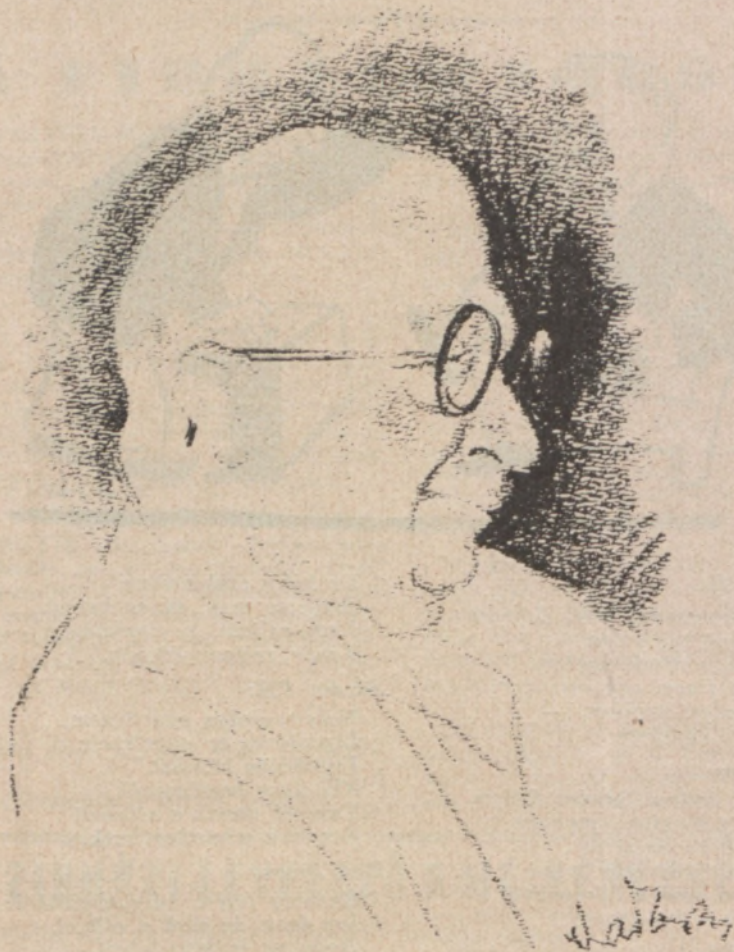
Igy enyelgünk a t. Házban,
Míg a nép ül talpig frászbán.

Mongodin

Mit kerestek a jugoszláv diákok az olasz iskolában?

Belgrádban az ottani felelőtlen elemek tüntetést rendeztek Mussolini ellen. A zavargó diákok egy része behatolt az olasz iskolába. Illetékes helyen fölmerült az a kérdés, mit kerestek a jugoszláv diákok az olasz iskolában. Egyesek szerint olasz leckét akartak venni. Azt hisszük, ezt a leckét hamarosan meg is kapják Mussolinitól.

VÉSZI JÓZSEF ÉS A PESTER LLOYD ÜNNEPÉRE

A Pester Lloyd — nagy, büszke név ez —
Man schreibt uns: hetven és öt éves.
 Mindegyik száma friss, művészi, —
Das stammt von Chefredakteur Vészi.
 Dícséret néked vajjon kell-e,
Wir wissen doch aus bester Quelle,
 Hogy mit a Lloyd ír, tiszta tejfel,
Az unbedingt steht ausser Zweifel.
 Mit más lap sejt csak, mondhatom,
Er hat schon Kenntnis lang davon.
 A hírre nem adok fityínget,
Bis Lloyd die Nachricht auch nicht bringet.
 Nincs mit csodálni oh e tényen:
Nur Lloyds Bericht ist ernst zu nehmen.
 De egyet kétlek, mint filiszter:
Ob wirklich fünfundsiebzig ist er?
 S ezt kérdi polgár, tiszt meg altiszt:
Ob Vészi siebzig Jahre alt ist?
 Sokan gyanakszunk kérem itten:
Das ist nur aus der Luft gegriffen.
 Woronoff mester ne hagyj cserben:
Der Lloyd fängt erst an jung zu werden.
 Kiáltsa Pest, Wien, Berlin, Danzig:
Hoch Vészi, hoch bis hundertzwanzig!

M. J.

BORSSZEM JANKÓ A KÖZGAZDASÁGBAN]

+ ÁLLAMI FŰRÁSOK vannak folyamatban az ország több vidékén. A beavatkozás folytán itt is, ott is földgáz tört elő, amely máris úgy viselkedik, mintha fővárosi gáz lenne. Bődös és drága.

= A „HUNGÁRIA” műtrágyagyár papírjaitól egyesek szabadulni akartak a héten. Informátorunk szerint állítólag a szagot nem bírják az illetők.

× KERESKEDELMI körökben élénk visszhangot keltett az öngyilkos-rendelet. Különösen az inzulvens kereskedők browningjai adtak élénk visszhangot.

& A VASÚT nem akarja leszállítani a magas tarifát. Hogyan? Eddig a közönség utazott a vasuton, most a vasut utazik a közönségre?

† VÉSZHÍR. Az állategészségügyi rendszabályok miatt a külföldi marha elkerüli az országot. Mint politikai rovatvezetőnk megnyugtatóan közli: a magyar marha nem.

[] ÉPÍTKEZÉS dolgában még mindig rosszul állunk. Mint értesülünk, téglakartel esett az építetők fejére.

Bók és ellenbók

Dr. Reménytelen ép akkor jelenik meg önagysága előtt, amikor könyvet olvas.

— Ó, ha én könyv lehetnék! — sóhajt fel.

— Miért? — kérdezi a hölgy.

— Mert akkor velem foglalkozna.

— Én inkább azt kívánám, hogy naptár legyen.

— Miért?

— Mert az csak egyszer jelenik meg egy évben.

Az Orczy-kávéházban

— Hallja, Blaukopf úr, maga az előbb leöntött engem forró kávéval, aztán lyukat égetett a kabátomba, most pedig marhának titulál... Vegye tudomásul, ha még egy szót szól, akkor én fölkelek és átülök egy másik asztalhoz.

Kedves Borsszem Jankó!

Sándor Pál a minap egyik képviselőházi beszédében követelte, hogy az adókievetéseknél hozzák be a fázis-rendszert. Helyes, de ép ilyen üdvös lenne, ha a politikai életben eltörülne a — fázis-rendszert.

Látogatás a Kövérek Klubjában

Budapesten is megalakult a Kövérek Klubja. A fényes helyiség homlokzatán ez a felírás olvasható:

„Has, alkoss, gyarapíts!”

Bent a falakon Madách híres mondása van kifüggesztve:

„Ember, küzdj és hívza hízzál!”

A klub háznagya, Sokorópátkai Szabó István, nyájasan, sőt hájasan kalauzolta munkatársunkat, aki rövid beszélgetést folytatott vele.

— Kit tartanak önök a legsúlyosabb magyar írónak?

— Idehaza Bús-Fekete Lászlót, odakint Ujhelyi Nándort.

— És a legtekintélyesebb színésznek?

— Huszár Pufit.

— Ki a legnagyobb zeneszerző önök szerint?

— Antalffy-Zsíros Dezső.

— Festő?

— Vastagh Géza.

— Ki a klub díszelnöke?

— Egy híres panamista (— és itt a fülnkbe súgta a nevét—).

— De hiszen az egy sovány ember!

— mondtuk elcsodálkozva.

— Igen, de neki van a legvastagabb bőre az országban! — felelte Sokorópátkai bátyánk.

Riadó a mi szent halmainkért

Rémes! Borzasztó! Hogy a sors miként üldözi szegény, vérző hazánkat! Nem elég, hogy elvették Bácskát, Bánátot, kincses Erdélyt, most elveszik Halmait és Ellyn Glennt is!

Kátyuba rekedt az ország szekere. Egyfelől Reinhardt fenyeget, másfelől az égighasító kérdés: ó, jaj, mi lesz belőlünk, mi a magyar színpadi kultúrából Ellyn Glenn és Halmi nélkül! Lázár igazgató, a magyar színházi életnek királyuccai szeizmográfja megadta a rettenetes föld-rengés jelét: vagy Halmi, vagy 500 ember mehet koldulni, vagy Ellyn Glenn vagy megreccsen eresztékeiben Thália temploma, ez a Halmi Tibor eszkarpenjén forgó vár.

Ezt nem lehet túrni! Itt cselekedni kell! Meg kell tenni azt, ami a leg-egyszerűbb, ami a köztudatban, mint az egyetlen kibontakozási lehetőség, már ügyis felmerült. Le kell szerződ-
tetni Halmi szerepére Kabost a Fővárosból, akit Faludi biztosan kien-
ged az obligóból, ha megkapja helyé-
be Mály Gerőt a Vígből, akit Jób
készséggel elenged, ha megkapja Z.
Molnárt a Magyarból, akit tört szív-
vel ugyan, de kiadnak, ha le tudják
szerződ-
tetni Sziklait a Városból, per-
sze azzal a feltétellel, ha cserébe a
Városi megkapja Halmait... izé,
persze itt egy kis baj van, de nem
fontos, fő az, hogy Lázár elkiáltja
magát: hol az olló, komámasszony,
erre mindenki belefogózik egy másik
színházba és akinek nem jut, azt kell
átadni Reinhardt-nak, hiszen neki
ügyis mindegy, fő, hogy magyar le-
gyen, ő nem is ismeri az illetőket, ő
csak egyszerűen imádja a magyarok-
kat, direkt megőrül értük, az egy Lá-
zárt kivéve.

Ki a piacra, polgárok és munkások, ezeréves birodalmunk fájó sebeivel, tiltakozunk az erőszak ellen, egyesülünk a veszélyben, viseljétek magyarok Reinhardt-gyászjelvényt és kiáltásátok oda a világnak, hogy a mi szent halmainkat nem adjuk oda! Nem, nem! Nie, nie! No, no!, Jamais! Azószer!

— A házasság olyan, mint a csőd.

— Pont megfordítva. Az esküvő után a nő a férfi nevét veszi fel, a csőd után pedig a férfi a nő nevét veszi fel.

A jó üzletember

Két kereskedő beszélget. Az egyik sóhajtván így szól:

— Tegnap már reggel hét órakor elküldtem a pénzbeszedőmet inkasszálni, késő estig el volt és egy vasat sem hozott.

— Látja, én sokkal praktikusabb vagyok — mondja a másik kereskedő. — Én ma elküldtem a pénzbeszedőmet a lóversenyre.

— A lóversenyre?

— Igen. Hátha ott több szerencséje lesz.

Igénye, az van! . .

— Csak nem hiszed tán, hogy közvetlen a nászutam után olyan moziba megyek, ahol reprimt adnak!

— Miért? A nászutad talán premiér volt? . .

Opelt a magyar kormány küldi a Holdba

A zseniális Opel, aki rakéta-autójával félnap alatt akarja beszá-
guldani a földgömböt és hat év múlva
az égitestek birodalmába akar beha-
tolni, így nyilatkozott munkatársunk
előtt:

— Önnek, mint magyar embernek,
elárulhatom, hogy az önök kormánya
a legnagyobb reményeket fűzi talá-
mányomhoz és jövő vállalkozásomhoz.
Mint nyilván tudja, én a Holdba ké-
szülök. Magyarországon tudvalevőleg
állandó gazdasági bajokat okoz, hogy
a szegény földműveseknek nincs
egyetlenegy holdjuk sem. Ha sikerül

megoldanom a bolygóig való repülés
problémáját, akkor mindenki eljuthat
oda és mindenkinek lesz Holdja.

— Csakhogy ön téved, uram, —
mondta munkatársunk. — A szegény
ember csak a Földön keresi a holdat,
de a Holdban földet fog keresni.

— Hiszen kérem van a Holdban
föld elegendő, csak jól meg kell csi-
nálni a holdbirtok-reformot. A ma-
gyaroknak ebben nagy praxisuk van,
hiszen ők már a Földön is valóságos
holdbirtok-reformot csináltak: a föld-
éhesek birtoka mind ott van a Hold-
ban.

A pünkösdi meccsen

— Mit gondolsz, hogy fogják hívni
a Blackburn Roverst most, hogy a
Ferencváros hat gólt rávert?

— Nem tudom.

— Blackburn Ráversz.

Váratlan fordulat

Szólok: . . mert igen tisztelt
uraim, az a férfi, aki enged, ha
nincs igaza, bölcs ember, de az a fér-
fi, aki enged, amikor igaza van, az...
Egy hang a közönségből: Nős!

T. P. G. és társai

írta: MÓRA FERENC

T. P. G. egy eddig ismeretlen magyar költő, akit én fedeztem föl több ismeretlen magyar költővel együtt... Ne tessék azért megijedni, nem olyan veszedelmes a dolog. Ezek az ismeretlen költők már nem küldenek előfizetési felhívást senkinek, már vagy száz éve halottak s én, mint akinek sokféle mestersége közé tartozik az ásatás is, a *Korművészek*-ből, *Icarus-mulatságok*-ból, *Regélők*-ből ástam ki őket, amik magyar divatlapok voltak száz évvel ezelőtt s otthon voltak minden művelt család asztalán.

A szegedi Somogyi-könyvtárban nagyobbára megvannak a magyar szépirodalmi folyóiratoknak eme tiszteletreméltó ősei, sok közülük még azon felvágatlanul, csak éppen a párizsianak mondott bécsi divatképeket szedték ki belőlük annak idején a város széplelkű leányai. Elég gyakran akadt bennük szegedi író is, mert minden időben voltak olyan megkeveredett emberek, akik írói szenvedelemben estek. Csak hogy a jobbészű emberek akkor még tartózkodtak attól, hogy tisztos nevüket kompromittálják, tehát mindenféle álnevek alatt bujkáltak a pesti zsurnálokban. Csupa poétikus, szomorkás álneveket válogattak, mert így kívánta a kor divatja, a heveny melabú. *Bustavi*, *Csendvölgyi*, *Kódhoni*, *Őszvirányi*, ezek a legandalítóbb pszeudonimok, amelyek többnyire költőknél találhatók. A prózaírók közül különösen az a humorista keltette föl az érdeklődésemet, aki egyszerűen úgy nevezi magát: *Muki Szegedről*. Ez az elődöm olyan közérdekű recepttel szolgált az 1834-iki esztendőben, hogy azt érdemes elolvasni még 1928-ban is. Ime:

„Icarusi ír szívfájás ellen.

Végy szerelmes gondolatokat a legfinomabbakból 6 latot, francia csókoskákat 3 latot, szívóshajokat 300 fontot, bókólo füvet 4 kocsiival, kacér intéseket 7 ölet, hunyorítási gyökeret 700 darabot, búbánatot 2 akót, cirógatásokat 8 mérőt, nefelejcsét 1 latot, égő szerelmet 1 drachmát, szívgyöt-relemvizet, amennyi egy malomkereket elforgathatna, pirosajkfüvet, amennyit a száddal egyszerre befoghatsz, orcacsípést, amennyit az ujjaid közé fér, — ezen darabokat szárítsd a szerelem tüzenél, törd üvegmozsárban, tégy ebből egy borítékot a szívedre, kilenc óráig nyugodj kedves gyötrőd karjai közt, s megszűnik fájdalmad. *Probatum est!*”

Azt hiszem, a recept még mindig méltó rá, hogy az újabb nemzedék kipróbálja, csak éppen a mértékeket kell méterrendszerre átszámítani.

Malvinka író-társnőnk küldte be a következő tréfás rejtvényt, szintén Szegedről:

— Milyen tövel ülnek legszívesebben a nők varróasztaluknál?

Ez valóságos felnőtt leányiskolába való kérdés, mert ősanynkat állítja példaképül a mai léha bubifrizurás generáció elé. (Igaz, a szó közöttünk

maradjon, a bubifrizurát is ismerték ám száz évvel ezelőtt is. Csak hogy akkor csak a rabasszonyok hordták.)

Tehát, milyen tövel ültek legszívesebben a régi erkölcsös világ dámái a varróasztaluknál?

— A szeretővel — felelte Malvinka Szegedről.

Természetesen nem ő az egyetlen nőírója e kornak. Találtam egy *Leopoldinát* is, aki a házasságok ad tanácsot a következőkben:

„Kik házasodni akarnak, mindenek előtt szükséges, hogy: 1. jó foguk legyen, mert sokszor kénytelenek savanyú almába harapni; 2. jó ujjai legyenek, mert sokszor kénytelenek azokon keresztül nézni; 3. jó gyomruk legyen, mert sokszor kénytelenek kemény lenyelt falatokat emészteni; 4. jó lábuk legyen, mert tudva van, hogy a házasságok igen-igen sokszor nyomja a cipő”.

Nem állítom, hogy ezeket az írókat most mind beválasztaná tagjai közé valamelyik irodalmi társaság. Én ugyan jó ember vagyok és mindenki-re rászavazok, de egy szavazás esélyeit sohasem lehet kiszámítani. Van azonban a kiásott ösök között egy, aki olyan újkori költő, hogy föltétlenül elbukna minden irodalmi céhünkben. Nem mondja meg a nevét,

csak T. P. G. huszárhadnagynak nevezi magát. Találtam egy olyan versét, amit, nincs az a nagy költő, aki a magacénak ne vállalhatná. *Vallomás* a címe s érdemesnek tartom ideírni elejétől végig:

*Derült az est, a szél vadon zúgott,
Bőszülten a folyam hullámozott
S im ott ülök a parton és onnan
Figyelve a habok fehér
Táncukra, érzem mellemet
Dagadni, mint tenger, mikor vihart
ölel, s óhajtván keblem ellepé
Egy édes érzet és vágy érted,
Ó, bájalak, ki mindenütt körülöm
Lebeg s nevem szólítja mindenütt
Ó, mindenütt, ó, mindenütt.*

*A szélrobaj s tengermoraj
S saját mellem fohászi közt.
Sugárka náddal ezt íram homokba:
Rozám, szeretlek!
De bősz habok jövének
Reá az édes vallomásra
S im eltörölték.*

*Te lenge nád, te porzó lány homok,
Ti elfolyó habok, ti bennetek
Már többé nem bízom!
Az ég sötétül és szívem vadul
S erős karral Kriván vadonyiból*

*A legmagasabb fenyőt kirántom és
Az Etna tüztorokába mártva azt,
Egy ily tüzes lángba förödt tollal
Az ég borult boltjára írom:*

*Rozám, szeretlek!
Lobogni fog majd minden éjjel
A lángírás ekkor amott fenn
S ujongva olvasandja a
Jövendő kor az égi szókat:
Rozám, szeretlek!*

Bízom benne, hogy sokan lesznek az olvasók közt, akik, ha egy-két sort elolvassnak ebből a versből, azt fogják mondani:

— Ejnye, én sohasem hallottam híret T. P. G. huszárhadnagynak, de ezt a verset már olvastam valahol, csak hogy akkor sokkal szebb volt!

Magam is úgy voltam vele s mindigárt emlékeztem is rá, hogy ezt a verset Heine Henrik írta. Hogyne emlékeztem volna, mikor szépreményű ifjú költő koromban magam is lelkesen plagizáltam Heinét, hol eredetiben, hol az Endrődi Sándor fordításában. Persze, a Nordsee-ciklusból való, ha a szemem lehúnyom, még tán most is tudom kívülről:

„De én kiszakítom.

*Norvégia ősrénetegiből a legvé-
[nebb fenyvét,
Belemártom az Etna lángörvényébe
S az óriás tollal írom föl az ég
[boltozatára.
Ágnes, szeretlek!”*

Ejnye, ejnye. T. P. G. huszárhadnagya, szeretve tisztelt író-társunk tehát nyilván nem szerénységéből nem írta ki egész nevét, hanem óvatosságból, ami egy huszárhadnagynál ritka és éppen ezért megbecsülendő erény. Pedig igazán nem kellett volna neki szegyelni magát, hiszen utóvégre is a németet sarcolta meg. Katonadolog, megesett ez már civileken is, mégis akadémikus is lett belőlük. S azt is méltányolni kell benne, hogy a hazai viszonyokhoz alkalmazta a szerelem himnuszát. Norvégia ősrénetegéből *Kriván vadonyit* csinált s a sápkóros közhögös Ágnesből pirosposzsgás Rozát.

Adjuk meg a bajnoknak száz év eltelte után az abszolúciót. Hiszen Roza bizonyosan örült a versnek s akkor a költő elérte célját és örüljünk neki mi is, hogy Heinének már száz évvel ezelőtt is volt magyar plagiátora.

A BORSSZEM JANKÓ T. ELŐFIZETŐIHEZ!

Igen tisztelt előfizetőinket kérjük a megküldött postai befizetési lapon hátralékaik szíves be-
küldésére, hogy lapunkat fenn-
akadás nélkül megkaphassák.

A KIADÓHIVATAL

KÖZGAZDASÁG

A Belvárosi Takarékpénztár igazgatósága elhatározta, hogy a június 2-ára egybehívott rendkívüli közgyűlésnek javaslatot fog előterjeszteni a takarékpénztár alaptőkéjének felemelése tárgyában. Az igazgatóság javaslata szerint 120.000 darab új részvény kerül kibocsátásra, amelyből a takarékpénztár 40.000 darabot ajánl a régi részvényeseknek 3:1 arányban, míg a további 80.000 darab részvénynek átvétele a takarékpénztár külföldi üzletbarátai részéről szerződészerűleg biztosítva van.

A Magyar Kender-, Len- és Jutaipar Rt. 1927. évre 5 pengő osztalékot fizet. A szelvények május 22-től kezdődőleg a társaság pénztáránál és a Magyar-Olasz Bank Rt. főpénztáránál váltatnak be.

A Magyar Általános Takarékpénztár Rt. rendkívüli közgyűlése az alaptőke felemelését határozta el. A kibocsátásra kerülő 160.000 darab új részvényből 80.000 darabot a régi részvényeseknek ajánlanak fel olyképp, hogy 3 darab régi részvény 1 új részvény átvételére jogosít. Az új részvény kibocsátási ára 88 pengő 50 fillér és — mivel csak 1929. évi osztalékjogosultsággal fog bírni — megfelelő kamattérítésben részesül.

Távirat Pöstyénbe

Olvasom, hogy Henny Porten odaérkezett. Vagyok akkora portentátum, mint Henny Porten, hát jusst is önök-höz megyek. El lehet henny nekem, ha mondom.

Fedák Sári

Képrejtvény

A mult számban közölt rébusz megfejtése: „Futurista”. Könyvjutalmat Keszthelyi Kereskedők Társulata kap.

Tavaszi kashakelmék, foulardselyem újdonságok, crepe de chinek georgettek, divatkesztyűk, selyemharisnyák, csipke- és szalagkülönlegességek

legszebb választékban, legolcsóbban

KLEIN ANTAL

divatnagyrúházában

Király ucca 53
(Akácfa ucca sarok)

Kár volt úgy sietni!

—Hallotta, szomszédasszony? Vass miniszter megcsinálta az aggkori biztosítást.

—Ejnye, igazán várhatott volna a kegyelmes ur, amire mink is megöregszünk.

A világ története dióhéjban

vagy: ne tömjük a fejünket fölösleges adatokkal!

Krisztus előtt

800. Karthágó építése. Az építkezési munkálatokat pályázat megkerülésével a Panamitisz és társa cég kapta meg.

722. Második Szargon fegyverekkel látja el az asszírokat. A Népszövetség vegyes bizottságot küld ki az eset kinyomozására.

521. Dárius, Hisztaszpesz fia, nőszülni akar. Próhírdetést tesz közzé, amelyre száznegyvenhétezer ajánlatot kap.

484. Aiszkhülosz tragédiájával megnyeri a Nobel-díjat, de Shaw tanácsára visszautasítja.

438. Herodotosz felolvassa útjának leírását a Petöfi-Társaságban.

390. Brennus leckét vesz Bud Jánostól s megsarcolja Rómát.

278. A gallok betörnek Kisázsiaiba. Detektívek ujjlenyomatok alapján nyomozzák a betörőket.

48. Caesar megveri Pompejust. Az esetet lovagias útra terelik.

Krisztus után

54. Nero első írása megjelenik a „Nyugat”-ban.

68. A Nero öngyilkosságát hírül adó lapokat Scitovszky megbünteti.

164. A tisztí főorvos jelentést ad a Marcus Aurélius haláláig tartó dögvészről.

247. A góthok motorcsónakon átkelnek a Dunán és bevonulnak a Víg-színházba.

410. A vizigóthok belépnek a vad-evezősök egyesületébe.

529. Justiniánus antiszemita tün-

etések miatt bezáratja az athéni egyetemet.

786. Harun al Rasid Bezegh-Huszágh főkapitány uniformisában a nép közé vegyül.

1204. Latin tanárok bevezik Konstantinápolyt.

1251. Manki khánt kormányfőtanácsossá nevezik ki.

1280. Kublaj khán részvénytársaságot alapít Kínában.

1446. Megjelennek az első nyomtatott könyvek és megjelenik a Borszem Jankó.

1492. Kolumbus Lindberg társaságában átkel az Atlanti Óceánon.

1512. Selim szultán az értéktözsde középárfolyamon alul megvásárolja a kalifa címet.

1736. Nadir sah sah-mattot ad Indiának.

1740. Mária Teréziát trónralépése alkalmából a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége táviratban üdvözlí.

1769. Megszületik Napoleon és ugyanakkor a századik Napoleon-darab.

1787. Franciaország csödbejut és kényszeregyességet kér.

1900. A boxerek fölkelése és az áldozatok lefekvése Kínában.

1912. Kína megafőnon kikiáltja a köztársaságot.

1914. Egy osztrák-magyar katonazenekar elfoglalja Szerbiát.

1918. Rövid béke a hosszú háború után.

1952. Bethlen István gróf miniszterelnök kijelenti, hogy valószínűleg áttér a részleges titkos szavazásra.

(palásti)

Molnár Jenő tréfái

I.

„Udvariatlan fráter!”

Meghültem, a fejem fáj, a lábam remeg, szédülök. Csak azért is az ucára megyek, hiszen nyár van. A sarkon rámköszönt egy ismerős:

— Jó napot, hogy van?

— Köszönöm, egy kicsit nyavalyásan.

— Én is. Tudja, a napokban meghültem. Olyan furcsa érzéseim voltak. Mintha sülyedni kezdett volna a lábam alatt a föld, a házak meg az emberek egyszerre olyan furcsán kicsinyek lettek, a bazilikát például a kezemnél éreztem és játszottam a kupolájával, a Ferenc József híd turulja a hónomalját csiklandozta, a víztornyot direkt fogpiszkálónak akartam használni... mondok, furcsa volt, megijedtem. Én ön?

— Köszönöm, egy kicsit meghültem.

— Akárcsak én. Tudja, az ember az első nap nincsen is tisztában a hülés lényegével. Azt hiszi, valahol megütötte magát és azért fáj a csontja, azt hiszi, álmában elheverte a nyakcsigolyáját, azért nem képes mozdítani, vagy azt hiszi, elrontotta a gyomrát, vagy azt, hogy kezdődő paralízise van, vagy... hogy... igen. És ön, hogy érzi magát?

— Köszönöm, csak egy kis rossz hangulat.

— Egészen az én esetem. És azért is kérdezősködök, ezért vagyok olyan kíváncsi. zeretném, ha apróra elmondaná a tüneteket. Például, mit érez, ha lélegzetet vesz. Ugy-e, olyan különös, mintha az ember mellére felhőkarcolókat építenének. Érdekel, mondja el. Külön a belélegzést, külön a kilélegzést. Nálam az eset szinte tragikus volna, ha nem gondolnék folyton arra, hogy atyai ágon aránylag könnyen lélegzünk, anyai ágon pedig nem hallhatók szívzörejek. Nagyatyám például úgy lélegzett, mint egy amerikai lokomotív, amin mindig csodálkozom, mert az ő idejében még nem voltak ezek a nagy amerikai lokomotívok, nagyanyám ezzel szemben kicsiket, rövideket lélegzett, de sohasem panaszkodott fülzúgás és szívbillentyűkalimpálás miatt. No és ön, hogy van?

— Köszönöm, ha így egyhelyben állok, újra megfázom.

— Né, milyen érdekes! Én is rendszerint akkor hülök meg, ha egyhelyben állok. A multkor azonban nem hültem meg kivételesen, pedig három órát álltam egyhelyben. Ugy-e, csodálkozik? Csakhogy az télen volt, ha-ha, erre nem gondolt persze. De ilyen csúnya, lucskos nyárban, ha egyhelyt áll az ember, föltétlenül meghül, tudniillik az olyan ember, aki

nem óvatos. Én óvatos vagyok, az én cipőmnek dupla talpa van és közte parafa meg gumi, azután — mint láthatja — kalucsni is van rajtam, végül pedig — mint láthatja — én száraz helyen állok itt a ház kiugró erkélye alatt, míg ön...

— Köszönöm, hogy figyelmeztet...

— De csak maradjon ott, mert már úgyis átnedvesedett a cipője és csak így szemtől-szembe lehet diskurálni. Úgy örülök, ha látom. Sokat hallottam önről, dícsérték persze, látja, nem is olyan rosszak az emberek. A multkor is... azt mondja a feleségem: te, Dunci, mért nem hívod már hozzánk azt a kedves Sulypáthyt, olyan kedves történeteket tud mindig. Hja, önnek szerencséje van, nők kedvence, biztos karriér, gondtalan élet... Remélem, meglátogat bennünket.

— Köszönöm, de most olyan rossz szul vagyok...

— Igen, ez az átkozott idő. Egyszer már tanulmányt akartam írni róla, milyen disznóság a természetől, hogy ennyire függővé teszi az ember egészségét, testi és lelki energiáját az időjárástól. Ön is igazat fog nekem adni. S önnek bizonyára lesznek erről a témáról új gondolatai. De most ne tartóztasson, bocsásson meg, sietnem kell a hivatalba, máris elkéstem... (Köszönés. Magában.) Milyen udvariatlan fráter! Folyton a maga betegségéről nyafog. És egy

A t. Ház folyosójáról

Gaál Gaszton (Bud János beszéde után): Hányszor mondtam már, hogy spórolni kell! Megspórolhattunk volna egy ilyen pénzügyminisztert!...

szóval sem érdeklődik az ember helyzete iránt. És még föl is tartóztat. Önző csirkefogó!

II.

Kémia

Vegyészbarátommal, dr. Hiper-Ochs Hümérrel ebédeltem egy előkelő budapesti vendéglőben. Még gözölgött előttünk a sült leve, mikor barátom szivarra gyújtott. Meglepődötten néztem rá. Hümér fölényes mosollyal szólt:

— Erre a szivarhamura szükségem van. Tudniillik meg akarok gyógyodni róla, hogy ebben a korcsmában margarinnal dolgoznak-e, vagy sem. A margarint nagyon egyszerűen ki lehet mutatni. Hamut verek a sült levébe, így, és jól összekeverem. Ha van benne margarin, akkor vörös csapadékot kell kapnunk. Hja, vagy úgy! Megkékült? Hát ez azért kékült meg, mert a lében bizonyos sók és szabad savak vannak és ezek hátráltatják a reakció síma lefolyását. Ezeket tehát előbb le kell csapnunk, illetőleg neutralizálnunk kell őket. Hogy ezt mivel csinálhatjuk? Ó, kérlek, az nagyon egyszerű. Hé! Jani! Hozzon csak tollat, tintát. (Pincér hozza.) Így ni. A tintából két gramnyit belecspögtetek a lébe és jól összekeverem. És most mit veszünk észre: az oldat színe megváltozott! Látod? Az uralkodó alapszín: kissé feketébe játszó zöld. Ez pedig minek a jele? Hát ez annak a jele, hogy az említett akadályozó sók és savak már lecsapódtak, illetőleg neutralizálva vannak és az oldat alján mint apró kristályok lebegnek. Most már hozzáfoghatunk a margarin kimutatásához. Ezt ez esetben szivarhamuval már nem érhetjük el. Itt káliumklorátra van szükségünk. Mi a? Hogy azt itt nem lehet kapni? Hehehe! Milyen naív vagy! Hát nem tudod, hogy az ú. n. svédgyújtó fejében van káliumklorát, sőt annak egyik nagyon fontos alkotórésze. Tehát told csak idebb azt a gyufatartót. Veszek egy egész marék gyújtót, a fejüket belemártom az oldatba, ide-oda mozgatom őket, így. Látod? Az oldat halványvörös színt kapott! Tehát minden kétséget kizáróan megállapítottuk, hogy itt margarinnal főznek! No látod! De kísérletünknek van egy érdekes mellékeredménye is. Látod ezeket az apró göböcskéket, amelyek itt úsznak? Ezek a göböcskék stearinból vannak! Ez a stearin a margarinból hasadt le kísérletünk folyamán. Micsoda? Hogy nem hiszed? Hát mingyárt be fogom neked bizonyítani. Összegyűjtöm a göböcskéket, összegyúrom őket, a szalvétából kihúzó egy szálat, ez lesz a bél. A belet most beléhúzó a masszába és meggyújtom. Így ni. Nahát, látod, hogy igazam van: szép lánggal ég. Ez hát minden kétségen fölül stearin!

— Mégis csak nagy dolog az a kémia! — álmélkodtam, miközben undorral toltam el az ételt.

— Bizony! — bólogatott barátom, a vegyész és feledve papot-csapót, kísérletet, belemártott egy kenyérdarabkát a sült levébe. És jóízűen falatozott. Könnyű neki, — ő tudja, mit eszik.

Új ucca-neveket ajánlunk!

<i>Eddig:</i>	<i>Ezután:</i>
Köztemető út	Kereskedők útja
Király ucca	Átmeneti ucca
Bálvány ucca	Bethlen ucca
Retek ucca	Térdkalács ucca
Kálvária tér	Pesti polgár tér
Vágóhíd ucca	Szanálás ucca
Szabadság tér	Konszolidáció tér
Lehel ucca	Sóhajt ucca
Hajtsár út	Adóbehajtsár út
Dob ucca	Numerus clausus ucca
Wekerle Sándor ucca	Bud János ucca
Szív ucca	Háziúr ucca
Bank ucca	Tizenkétpercent ucca
Ipar ucca	Nebich ucca
Kálvária tér	Családapa tér
Roham ucca	Házbérnegyed ucca
Dalszínház ucca	Daleszínház ucca
Hermina ucca	Sóchermina ucca

Miért nem engedték el Windischgrätz pénzbüntetését is?

Széles körökben feltűnt, hogy Windischgrätz Lajos hercegnek csak a fegyházbüntetését engedték el, de a pénzbüntetésre vonatkozóan nem kaptak amnesztiát. Illetékes helyen azt a felvilágosítást adták nekünk, hogy köztudomás szerint Windischgrätz nem szokott zavarba jönni, ha arról van szó, hogyan kell pénzt előteremteni.

Az első gondolat

— Helyes fiú! Csak azt tudnám, hogy „Markó” előtt van-e vagy „Markó” után...

Májusi riport

Május, május, 1928 május!... Ilyenkor a riportert nem a parlamentbe megy, hanem a szabadba, a tavaszba. Fűrge iramszarvasoktól vont szántaxin sebesen száguld a liget felé a ropogásra fagyott májusi havon. Könnyű, lenge medveirhával bélelt tavaszi felöltőjét vígan lengeti a májusi szellő (—11 C.) Egy uccasarkon leugrik, a virágáruslánytól csinos csokor jégvirágot vesz, keblére illeszti. Vidáman odafagy: Ah, május, május!

A ligetben egy fán feketerigó lágy trillái hullanak. Egyszerre májusi szellő suhan át a virányon, a kis madár elhallgat, kedvesen megfagy és utólérhetetlen bájjal lepottyan a fárról. Ah, május!

A padokon édes kis szerelmespárok csokolóznak, ölükbén egy-egy kis Frandor-kályhácskát tartva, mely örökké ég, mint a szerelem. A tavon szántalpu csónakokon siklanak tova a nép egyszerűbb gyermekei, vídám cipészlegények télikabátra vetkőzve. Ah, a május!

A Dunakorzón hullámoz a nép, vagyis inkább zajlik, mert a fele kisse meg van fagyva és folyékonyabb, olvadtabb rétegre csak egy-egy térdkalács-sziget körül található. Fel-tűnően sok a világosszínű női kabát, könnyű anyagból, báránnyőrrel, de látni egyszerű 3—4 soros könnyű vatalinbélést is. Érdekes volt megfigyelni, mint kedves újdonságot, hogy az ideai tavasszal arcszínben túlnyomóan a kékes árnyalatot hordják, közepén piros orral.

Az uccákon egyébként mindenütt a megszokott tavaszi kép. A sarkokon virstli-, forraltbor- és gesztenyeárusok koszorúzzák a kedves képet, a napos

oldalakon, persze csak délfelé, már egész könnyen ki lehet bírni, úgy, hogyha az ember végigsétálja a várost, összefoglaló impresszióként bátran el lehet mondani, hogy hála Istennek, az ideai tavaszon egészen enyhe telünk van.

G. L.

ARANYKÖPÉSEK

A nő szerelmét a tyúk kaparja ki, a férfit a kakas kukorékolja ki.

*

Okosan szeretni csak úgy lehet, ha az ember nem szeret.

*

A legrosszabb szokása a férfinak a nő.

*

A nők egymás között vesznek el, a férfiak ott találják egymásra.

*

Hány asszonynak kéne hatósági engedély, ha nem lenne férje!

*

Milyen szerencse, hogy a természet nem osztogat apajegyeket is!

*

Bolond gondolatokat a „Házasság” rovatban közölnek az újságok.

Karádi Emil

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti elöregedést és az ütőérelmeszedést, használja a D'Arsonval-sugaras kúrákat az Elektromágneses Gyógyintézetben (VI, Vilma királynő út 11.)

A Borsszem Jankó legközelebbi száma június 10-én jelenik meg.

Valami a zenéről

— Ki a kedvenc zeneszerzője? — kérdi egy úr az ismerősétől.

— Azelőtt Wagner volt, de most már Ábrahám Pál.

— Na hallja, hogy változhatott ennyire az ízlése?

— Hát az úgy volt, hogy annak idején a „Walkür” előadása közben ismerkedtem meg a feleségemmel, aztán elmúlt egy pár esztendő, ami alatt, leider, még jobban megismerkedtem vele és a multkor a „Zenebona” előadása után végre megszöktette egy földbirtokos.

*Bíró: Maga most elmehezt, fel van mentve a bigámia vádja alól, visszatérhet a feleségéhez.
Vádlott: Melyikhez?*

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.

IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI, MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233—24.

NYOMATOTT
BÍRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII, RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Egy kis zene a jobb társaságban

— Mondd édesem, szereted te a Wagner partitúrát?
 — Mért ne szeretném!... Ha az a parthie jó, ha az a túra hosszú és ha az a Wagner egy csinos fiatalember...

A műkedvelő-afférhez

Kint a MANSz, bent a Farkas (Imre).

Einsteinnek igaza van: minden relativ

— Te, azt olvasom, hogy a nők emberek tovább élnek, mint a nőtlenek.
 — Nevetséges! A házasságban csak hosszabbnak tűnik fel az élet.

A MÁV fékei

— Valahol azt olvastam, hogy a MÁV húszmillió pengőt költött fékekre.
 — És még azt mondják, hogy a MÁV féktelenül költekezik!

A pesti uccán

— Bocsánat, uram, a Keleti pályaudvarra szeretnék menni.
 — No hallja!... Semmi kifogásom sincs ellene.

Sándor Pál enyelgése Bud Jánossal

Megkérdeztük Seiffensteiner Salamon bátyánkat, hogy van az, hogy Sándor Pál Bud Jánost bántja, holott csak a pénzügyi rendszerét óhajtja kritizálni.

Salamon bátyánk a következő anekdotával világította meg a helyzetet:

— Az öreg Blau vett a Teleki téren egy nadrágot, de két hét múlva visszavitte, hogy szűk.

A kereskedő megnézi a nadrágot és így szól:

— De uram, ez a nadrág már használnálva lett.

— Dehogy! — feleli Blau.

— Hiszen direkt szaga van!

— Bocsánat, — feleli Blau — nem a nadrágnak van szaga, hanem nekem.

LAPZÁRTA:

Josephine Baker meghosszabbítja vendéglátását

A főváros népszerű vendégművésznőjét, Josephine Bakert a világ minden részéből elárasztják szerződési ajánlatokkal. A mulatt tündér, hír szerint, Bethlen István gróf ajánlatát fogadja el, aki parlamenti vendégszereplésre szólította fel, hogy egyszer végre telt t. Házat csináljon. A művésznő, aki teljesen át van hatva a magyar politikai élet megmentésének tudatától, természetesen egységspárti programmal fog fellépni. Elhatározását ma közölte régi tisztelőjével, Petrovácz Gyula képviselővel.

A kutyakiállításon

— Mit keres itt ez a sok színész? — Biztosan valami nagy kutyát akarnak kinézni maguknak.